

In dankbare herinnering aan

TRUUS CLAUS-THIJSSEN

echtgenote van
Willy Claus

* 8-7-1933

† 19-9-2024

Truus, mijn vrouw, onze moeder, oma en overgrootmoeder was al jaren niet meer gezond, maar ze kon er mee leven. Nu is ze na een kort maar hevig ziekbed - gelukkig thuis en in vrede - in ons midden gestorven. Met veel liefde en dankbaarheid denken we aan haar terug.

Mam was het jongste van de 8 kinderen van Toon Thijssen en Hanne Weijers, geboren en opgegroeid in de Bruuk 87. In dat grote gezin leerde ze al de vaardigheden die haar later zo van pas kwamen en ze leerde er "er-zijn-voor-elkaar", aanpakken, voor zichzelf opkomen en haar eigen weg gaan. Op het laatst van de oorlog kreeg haar vader een scherf in zijn heup, waardoor hij invalide werd. Vader gaf nog wel goede raad en aanwijzingen, maar de opvoeding en het werk op het land kwam toch vooral neer op moeder. Vader stierf in 1959.

Op haar 21^e trouwde mam thuis in met ons pap, Gerrit Theunissen.

Samen kregen ze 5 zonen voor wie zij een hele lieve en tegelijk heel consequente moeder was. Als ze iets zei, kwam ze er niet meer op terug, hoeveel pijn ze er later soms zelf ook van had. Ze heeft met de steun van oma, die de opvoeding en het huishouden deed, altijd heel hard en met plezier gewerkt op de schoenfabriek en heel veel thuiswerk gedaan. Haar huwelijk met pap duurde 28 jaar.

**Ik heb gekregen
wat God
een enkeling toestaat:**

**een vrouw
die bij me past.**

Vanaf 1982 wonen wij – Willy en Truus – samen; eerst op de camping, later in een flatje en tenslotte toch in een eigen huis. We kenden elkaar al vele jaren, onze gezinnen waren met elkaar verbonden, maar onze liefde voor elkaar was niet te weerstaan. We besloten ons leven met elkaar te delen. De overgangsjaren waren niet makkelijk, maar we voelden dat we voor elkaar bestemd waren. We hebben 42 fijne jaren gehad. Door mijn vroegpensioen hebben we enorm kunnen genieten van onze vrije tijd, van de vele reizen en vakanties, van de jaren dat we in Maasbommel woonden in het huis van Theo en van de gemeenschap daar. Sinds 2007 wonen we weer met plezier in Groesbeek, onze thuisbasis. We hebben alles met elkaar gedeeld en gedragen wat het leven ons bracht. Dat was niet altijd makkelijk, maar de liefde maakte het licht. Met grote dankbaarheid en heel veel liefde laat ik Truus nu los, maar ik weet dat we in ons hart altijd met elkaar verbonden zullen blijven.

Lieve Truus, echtgenote, moeder, oma en overgrootmoeder, van harte bedankt voor wie je was in ons midden en voor alles wat je voor ons hebt betekend en gedaan. Het ga je goed op je grote reis.

Willy
Kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkinderen